

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

02 martie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului Capbătut Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2021 și a sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 02 iulie 2021, în cauza penală în privința lui

Capbătut Nicolae XXXXX, născut la **XXXXX**.

Termenii de examinare:
prima instanță: 03.05.2019 – 02.07.2021;
instanța de apel: 29.07.2021 – 23.09.2021;
instanța de recurs: 26.11.2021 – 02.03.2022.

Asupra motivelor invocate în recurs, în baza materialelor cauzei penale, Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 02 iulie 2021, *Capbătut Nicolae XXXXX* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, și în baza acestei Legi a fost condamnat la **3** (trei) ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate lui Capbătut Nicolae a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de **5** (cinci) ani.

1.2. Prin încheierea din 02 iulie 2021, s-a înlăturat omisiunea admisă în dispozitivul sentinței Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 02.07.2021, cu introducerea unui aliniat cu următorul conținut: „*Se încasează de la Capbătut Nicolae Iurie, născut la XXXXX, domiciliat în r-nul XXXXX, în beneficiul Statului, suma de 128 lei, cu titlu de cheltuieli pentru expertiza efectuată în cadrul procesului penal*”.

2. În sentința din 02 iulie 2021, prima instanță a constatat în fapt că: *Capbătut Nicolae*, la 21 iulie 2018, aproximativ în jurul orei 06:40 min, aflându-se pe str. XXXXX, mun. Chișinău din intenții criminale, urmărind

scopul răpirii unei persoane, contrar voinței, a urcat-o pe XXXXX, într-un automobil, care presta servicii de taxi, ulterior deplasându-se pe str. Calea Leșilor 8, din mun. Chișinău, unde era parcat automobilul de model „XXXXX”, cu n.î. XXXXX, ce se afla în posesia lui Capbătut Nicolae.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Capbătut Nicolae a urcat-o pe XXXXX contrar voinței în automobilul model „XXXXX”, cu n.î. XXXXX și a transportat-o în XXXXX, s. XXXXX, unde pe parcursul zilei Capbătut Nicolae i-a aplicat mai multe lovituri, peste diferite părți ale corpului lui XXXXX, care conform Raportului de constatare nr.201802P2555 din 23 iulie 2018, reprezintă vătămare corporală neînsemnată.

Astfel, acțiunile inculpatului Capbătut Nicolae au fost încadrate juridic în baza art.164 alin.(1) Cod penal, după indicii calificativi - ”răpirea unei persoane”.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către :

3.1. *Procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Cebotari Denis*, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului Capbătut Nicolae, reieșind din sancțiunea art.164 alin. (1) Cod penal, i-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii de apel acuzatorul de stat a invocat că, la stabilirea pedepsei prima instanță nu a luat în considerație faptul că inculpatul anterior a fost judecat prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.19.2019, în baza art.264¹ alin.(1) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore.

A menționat că realizarea scopului pedepsei penale stabilit în art. 61 alin. (2) Cod penal poate fi atins numai cu aplicarea față de inculpat a unei pedepse privative de libertate. Or prin aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal există un risc sporit ca inculpatul să comită noi infracțiuni, având în vedere condamnarea anterioară la pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, infracțiune ce a fost săvârșită în timpul examinării prezentei cauze. Corectarea și reeducarea inculpatului Capbătut Nicolae poate fi atinsă numai prin aplicarea în privința lui a unei sancțiuni sub formă de închisoare cu ispășirea pedepsei într-un penitenciar de tip semiînchis.

3.2. *Avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Capbătut Nicolae* a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Capbătut Nicolae să fie achitat.

În argumentarea apelului declarat, apelantul a invocat că prima instanță eronat a apreciat probelor acumulate, învinuirea inculpatului fiind bazată în exclusivitate pe declarațiile martorilor acuzării, iar declarațiilor inculpatului nu i-au fost date nici o apreciere, fapt ce vine în contradicție cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, or reieșind din probele prezentate și cercetate în cadrul judecării cauzei în instanța de fond, vina inculpatului Capbătut Nicolae nu a fost dovedită, în acțiunile inculpatului lipsesc

elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal.

Apărătorul a invocat că din declarațiile părții vătămate XXXXX date în cadrul urmăririi penale atât și în judecată, nu rezultă intenția inculpatului de a o răpi, or nu este clar dacă a răpit-o Capbătut Nicolae singur sau cu Cuculescu Vasile. Potrivit procesului verbal de sesizare cei doi, la 21.11.2018 au urcat-o pe partea vătămată contrar voinței, iar pe drum Capbătut i-a aplicat lovituri, iar potrivit ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Cuculescu Vasile, organul de urmărire penală a constatat că Cuculescu nu s-a aflat în taxiul de la Pan Halipa și nici nu l-a ajutat pe Capbătut să o urce în automobil pe partea vătămată (f.d.180-190).

Potrivit raportului de constatare, examinarea a fost efectuată la 23.07.2018, peste 2 zile după incident, ceea ce nu demonstrează că anume Capbătut Nicolae i-a aplicat echimozele, la nivelul feței, mai mult, potrivit declarațiilor martorului Botnaru Ion - careva urme vizibile nu se observa la XXXXX.

Instanța de judecată nu a dat apreciere declarațiilor inculpatului, care a relatat instanței că, *„XXXXX a concubinat, cei doi locuiau la Nicolae acasă. Roșca lucra la Chișinău, iar în zilele libere venea acasă. La un moment dat nu a mai venit, a plecat la Chișinău să se clarifice, să o ia acasă, iar în cazul în care ea nu-și mai dorește să fie cu Nicolae, să-și ia lucrurile personale aflate la el, și să plece acasă”*.

Apelantul a invocat că pentru a fi realizată infracțiunea, victima trebuie să fie lipsită de posibilitatea de a-și exprima voința, fiind mobilizată, ne putând a se mișca, cu gura astupată, or alte acțiuni care ar duce la realizarea faptei.

În speță, victima se deplasa singură, avea telefon la ea, nu a cerut ajutor nici în taxi nici la magazinele unde staționau și nici în sat unde au mers în ospetie, iar telefonul mobil se afla la ea, nefiind deposedată de acesta.

La fel, apărătorul a invocat lipsa laturii subiective, care se manifestă prin intenția directă, menționând că inculpatul nu a avut intenția de a o răpi pe partea vătămată, însă de a o lua acasă și a face claritate în relația lor.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2021, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a reținut că, la pronunțarea sentinței, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Capbătut Nicolae a săvârșit infracțiunea imputată, acțiunile acestuia corect fiind încadrate juridic în baza art.164 alin.(1) Cod penal, conform indicilor calificativi - *„răpirea unei persoane”*.

Astfel, instanța de apel a reținut, că deși inculpatul Capbătut Nicolae nu a recunoscut vina, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate a fost confirmată prin următoarea sistemă de probe analizate și apreciate de instanța de apel prin prisma prevederilor art.101 Cod de procedură penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi: declarațiile părții vătămate XXXXX; declarațiile martorului Tuchiluş Anastasia, declarațiile martorului Plugaru Adrian; declarațiile martorului

Botnaru Ion, precum și prin :

- Raportul de constatare nr. 201802P2555 din 23 iulie 2018, prin care s-a efectuat examinarea medico-legală a lui XXXXX, în baza îndreptării din 21.07.2018 a ofițerului IP Florești, Tcaci Gheorghe. Respectiv, la XXXXX au fost depistate echimoze la nivelul feței, care au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare corporală neînsemnată (f.d.38-39,vol.I);

- procesul-verbal de ridicare din 23 noiembrie 2018, conform căruia de la martorul Tuchiluș Anastasia a fost ridicată o filă A4 cu o captură de ecran a unei conversații prin SMS (f.d.58- 59,vol.I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 aprilie 2019, conform căruia a fost examinată fila A4 ridicată de la Tuchiluș Anastasia, respectiv se observă că la 21.07.2018 de la nr. 060685936, este primit un mesaj cu conținutul ”S politia” (f.d. 60, vol.I);

- procesul-verbal de confruntare dintre XXXXX și Capbătut Nicolae din 12 decembrie 2018, conform căruia atât partea vătămată XXXXX, cât și Capbătut Nicolae își mențin declarațiile date la urmărire penală. Totodată din cadrul confruntării s-a constatat că inculpatul a fost telefonat de Anastasia Tuchiluș, nefiind menționat faptul că inculpatul a telefonat primul pe Anastasia Tuchiluș, cum reiese din descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe telefonul său cu nr. 062087318 (f.d.62-64,vol.I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 aprilie 2019, conform căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe nr. 060685936, ce aparține lui XXXXX. Din examinarea descifrărilor se constată că într-adevăr la 21.07.2018 la ora 11.12 min., a fost expediat un mesaj către nr. 078039378 ce aparține lui Tuchiluș Anastasia. Totodată la 21.07.2018 ora 13.58 min. de pe nr. 060685936 se efectuează un apel pe nr. 078039378. Prin aceasta se confirmă declarațiile părții vătămate, precum că ar fi expediat un mesaj Anastasiei Tuchiluș (f.d.74-76,vol.I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 aprilie 2019, conform căruia au fost examinate descifrările convorbirilor telefonice efectuate de pe nr. 062087318, ce aparține cet. Capbătut Nicolae. Din examinarea descifrărilor se constată că la 21.07.2018 ora 15.36 min., a fost efectuat un apel pe nr. 078039378 ce aparține cet. Tuchiluș. Respectiv se ajunge la concluzia că urmează a fi apreciate ca fiind veridice declarațiile părții vătămate, precum că ar fi efectuat un apel de pe telefonul lui Nicolae către cet. Tuchiluș Anastasia (f.d. 87-92, vol.I);

- procesul-verbal de ridicare din 26 martie 2019, conform căruia de la compania de taxi „14448” a fost ridicată o filă A4 (f.d.95-96,vol.I);

- procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 martie 2019, conform căruia a fost examinată fila A4 ridicată de la compania de taxi 14448, respectiv se observă că de pe nr. 062087318 la 21.07.2018 la 08.25 min., se solicită o mașină de taxi, respectiv la 08.30., abonatul a fost anunțat că nu sunt mașini disponibile (f.d.97,vol.I)

Nerecunoașterea vinei de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se autoincrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

4.2. Cu referire la apelul avocatului Cazacu Dumitru declarat în numele inculpatului, prin care a solicitat achitarea inculpatului Capbătut Nicolae, pe motiv că „(...) nu s-a constatat existența faptei infracțiuni, deoarece „victima se deplasa singură, avea la ea telefonul mobil și nu a solicitat ajutor nici fiind în taxi și nici la magazinele unde staționau și nici în sat unde au mers în ospeție, ba mai mult telefonul mobil se afla la partea vătămată care nu a fost deposedată de telefon, instanța de apel (...) nu au fost prezentate careva probe de către partea acuzării care ar confirma vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor încriminate”, instanța de apel a menționat că argumentele invocate în apel constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar, însă temei pentru a da o nouă apreciere probelor nu există, instanța de apel fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

Astfel, instanța de apel a remarcat că prima instanță, conform prevederilor art. 314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit, sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat partea vătămată, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv și corect a conchis că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral.

De asemenea, instanța de apel a apreciat ca fiind neîntemeiate argumentele apelantului privind lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii imputate, or analizând probatoriul administrat în cadrul cercetării judecătorești, s-a demonstrat cu certitudine întrunirea în acțiunile inculpatului a tuturor elementelor infracțiunii încriminate în circumstanțele constatate corect de către prima instanță.

4.3. Cu referire la apelul declarat de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Denis Cebotari prin care s-a invocat blândețea pedepsei aplicate lui Capbătut Nicolae, instanța de apel menționat că temei de agravare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-a stabilit, or, la individualizarea și stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă, prima instanță a ținut cont de prevederile art. art.7, 61, 75 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 5 ani, în temeiul art.90 alin.(1) Cod penal, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale.

Totodată, referitor la cheltuielile de judecată suportate pentru efectuarea raportului de constatare efectuat în cadrul procesului penal – 128 lei, instanța de fond justificat a dispus încasarea acestora din contul inculpatului Capbătut Nicolae.

5. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Capbătut Nicolae, care invocând temeii pentru recurs prevederile art.427 alin.(1), pct.6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor pronunțate pe caz, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Capbătut Nicolae să fie achitat, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia a invocat argumente similare celor indicate anterior în apel și descrise în pct.3.2 al prezentei decizii.

6. Referință asupra recursului declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că recurentul indică în calitate de temeii pentru declararea recursului, prevederile pct.6) și 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, exprimând convingerea că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia în ce privește condamnarea lui Capbătut Nicolae în baza art.164 alin.(1) Cod penal, considerând că lipsesc probe certe ce ar confirma vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate, însă Colegiul penal consideră că aceste temeii nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept, nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.*

Conform art.414 alin.(5) Cod de procedură penală, *instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.*

Potrivit art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, *decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.*

Colegiul penal apreciază ca fiind declarative argumentele apărării prin care se invocă faptul, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, aceasta deoarece în conținutul recursului nu au fost descrise care anume din motivele apelului nu au fost luate în considerație la judecarea cauzei.

La fel, Colegiul penal ține să menționeze, că motivarea unei hotărâri reprezintă un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Analizând conținutul materialelor dosarului, Colegiul penal concluzionează că instanța de apel la examinarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. art.27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere corectă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului Capbătu Nicolae în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal. Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor Legii de procedură penală, fiind legală și întemeiată, iar instanța de apel a dat răspuns la toate argumentele invocate de apelant, specificând motivele pe care și-a întemeiat soluția.

Totodată, instanța de recurs menționează că recursul apărării nici nu este motivat sub aspectul erorilor de drept invocate, iar majoritatea argumentelor recurentului constituie un dezacord cu aprecierea de către instanțele de fond a probelor, fără a ține cont de faptul că reaprecierea probelor nu poate constitui temei de recurs în sensul art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere

materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Astfel, instanța de recurs nu a stabilit în speță existența erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1), pct.6) Cod de procedură penală.

În continuare, Colegiul penal reține că avocatul Cazacu Dumitru în numele inculpatului Capbătut Nicolae solicită casarea hotărârilor instanței de fond și de apel, cu dispunerea achitării inculpatului, pe motiv că lipsesc elementele infracțiunilor prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, motiv care ar corespunde temeiului prevăzut de art.427 alin.(1), pct.8) Cod de procedură penală – nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

În acest sens, Colegiul penal notează că, sub aspectul situației de “*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, instanța de recurs menționează că starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, corect fiind menținută sentința instanței de fond în partea în care Capbătut Nicolae a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.164 alin.(1) Cod penal.

Dat fiind faptul, că în prezenta speță autorul recursului își exprimă dezacordul cu prezența în acțiunile inculpatului Capbătut Nicolae a elementelor infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal și solicită achitarea acestuia, Colegiul penal va purcede la analiza acestor elemente, în coraport cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Potrivit considerentelor teoretice *obiectul juridic special* al răpirii persoanei îl formează relațiile sociale cu privire la libertatea fizică a persoanei. Prin „*libertate fizică*” trebuie de înțeles posibilitatea persoanei de a se mișca, de a circula și de a activa după voința proprie, în limitele stabilite de normele juridice.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 164 Cod penal constă în fapta prejudiciabilă alcătuită din: 1) acțiunea principală, 2) acțiunea sau inacțiunea adiacentă.

De regulă, săvârșirea acțiunii adiacente presupune existența următoarelor trei etape succesive: 1) capturarea victimei, 2) deplasarea victimei din habitatul ei permanent sau provizoriu (locul de trai, de muncă, de odihnă, de tratament, etc.), 3) reținerea victimei (*cu privarea deplină de libertate*) împotriva voinței sale sau neluându-se în seama voinței ei.

În calitate de modalități ale acțiunii sau inacțiunii adiacente, care însoțește acțiunea principală de răpire a unei persoane, trebuie numite: constrângere psihică, înșelăciunea sau abuzul de încredere, profitarea de imposibilitatea victimei de a se apăra sau de a-și exprima voința.

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art.164 Cod penal se

exprimă, în primul rând, în vinovăție sub formă de intenție directă. Motivele răpirii unei persoane pot fi dintre cele mai variate: răzbunare, gelozie, motivele huliganice, etc.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii *infracțiunii a atins vârsta de 14 ani.*

Reieșind din lucrările dosarului, Colegiul penal consideră că, soluția adoptată de către instanța de apel în partea calificării de drept a acțiunilor inculpatului în baza art.164 alin.(1) Cod penal, este corectă și întemeiată prin ansamblul de probe expus și analizat în hotărârea contestată și menționate în pct.4.1. al prezentei decizii.

Colegiul penal reține că în acțiunile inculpatului Capbătut Nicolae se regăsește în totalitate latura obiectivă a infracțiunii de răpire a persoanei, realizându-se prin capturarea victimei, deplasarea ei din habitatul ei permanent sau provizoriu și reținerea ei împotriva voinței sale.

În acest context, Colegiul penal reține că în speță s-a constatat cert faptul că inculpatul Capbătut Nicolae, la 21 iulie 2018, aproximativ în jurul orei 06:40 min, aflându-se pe str. XXXXX, mun. Chișinău din intenții criminale, urmărind scopul răpirii unei persoane, contrar voinței, a urcat-o pe XXXXX, într-un automobil, care presta servicii de taxi, ulterior deplasându-se pe str. Calea Ieșilor 8, din mun. Chișinău, unde era parcat automobilul de model „XXXXX”, cu n.î. XXXXX, ce se afla în posesia lui Capbătut Nicolae.

În continuarea acțiunilor sale criminale, Capbătut Nicolae a urcat-o pe XXXXX contrar voinței în automobilul model „XXXXX”, cu n.î. XXXXX și a transportat-o în XXXXX, s. XXXXX, unde pe parcursul zilei Capbătut Nicolae i-a aplicat mai multe lovituri, peste diferite părți ale corpului lui XXXXX, care conform raportului de constatare nr. 201802P2555 din 23 iulie 2018, reprezintă vătămare corporală neînsemnată.

Colegiul penal reiterează că infracțiunea de răpire a unei persoane este o infracțiune formală, și se consideră consumată din momentul reținerii persoanei (cu privarea deplină de libertate) împotriva voinței acesteia sau neluându-se în seama voința ei. Durata reținerii ilegale a persoanei nu are importanță la calificarea faptei, dar poate fi luată în considerație la individualizarea pedepsei.

La fel, în speță se regăsește în totalitate și latura subiectivă a infracțiunii de răpire a persoanei, realizându-se prin vinovăție sub formă de intenție directă, or, inculpatul Capbătut Nicolae din intenții criminale, urmărind scopul răpirii unei persoane, contrar voinței, a răpit-o pe XXXXX și a transportat-o în XXXXX, s. XXXXX, unde pe parcursul zilei i-a aplicat mai multe lovituri, cauzându-i vătămări corporale neînsemnate.

Colegiul penal punctează, că în conținutul deciziei atacate a fost dată apreciere circumstanțelor ce dovedesc prezența în acțiunile inculpatului Capbătut Nicolae a laturii subiective a infracțiunii încriminate, precum și a probelor ce dovedesc cu certitudine intenția acestuia la comiterea acestei infracțiuni, cum ar fi declarațiile părții vătămate XXXXX; declarațiile martorului Tuchiluş Anastasia, declarațiile martorului Plugaru Adrian; declarațiile martorului Botnaru Ion, precum și prin Raportul de constatare nr.

201802P2555 din 23 iulie 2018, (f.d.38-39,vol.I); procesul-verbal de ridicare din 23 noiembrie 2018 (f.d.58- 59,vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 04 aprilie 2019 (f.d. 60, vol. I); procesul-verbal de confruntare dintre XXXXX și Capbătut Nicolae din 12 decembrie 2018 (f.d.62-64,vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 05 aprilie 2019(f.d.74-76,vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 09 aprilie 2019 (f.d.87-92, vol. I); procesul-verbal de ridicare din 26 martie 2019 (f.d.95-96,vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26 martie 2019 (f.d.97,vol.I), toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin.(1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța de apel pronunțându-se argumentat și detaliat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, indicând și motivele pentru care a respins dovezile și versiunile apărării, probele administrate pe caz demonstrând clar și cert prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art.164 alin.(1) Cod penal.

În acest sens, Colegiul penal va respinge ca fiind neîntemeiate argumentele apărării prin care susține că inculpatul Capbătut Nicolae nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii încriminate, deoarece nu a avut intenția de a o răpi pe partea vătămată, dar de a face claritate în relația lor, or această versiune fiind de apărare și care nu corespunde realității, a fost înlăturată prin totalitatea probelor administrate și cercetate sub toate aspectele de către instanțele de fond.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că instanța de apel, menținând soluția primei instanțe, la judecarea apelului a respectat prevederile art. 414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la concluzia corectitudinii vinovăției și încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Capbătut Nicolae. Astfel, corect concluzionând că în acțiunile inculpatului sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.164 alin.(1) Cod penal, motivându-și temeinic soluția în acest sens, așa după cum este indicat în pct.4, 4.1. al prezentei decizii, soluție pe care instanța de recurs o însușește și reiterarea căreia nu o consideră necesară, deoarece soluția instanței de apel este pe deplin conformă circumstanțelor de fapt și de drept stabilite, precum și practicii judiciare constante.

Cu referire la temeiul invocat de recurent în baza art.427 alin.(1), pct.12) Cod de procedură penală, potrivit căreia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, invocată de recurent. Colegiul penal atestă că, o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurent în baza art.427 alin.(1), pct.8) Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Capbătut Nicolae în baza art.164 alin.(1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs a însușit-o și în acest sens, nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, se constată că alegațiile apărării în această parte sunt declarative or, în recursul declarat nu se menționează încadrarea juridică care

ar trebui aplicată la faptele săvârșite de inculpat, temeiul dat fiind indicat pur formal.

Totodată, Colegiul penal reține faptul, că argumentele invocate de recurent, au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în prima instanță și în instanța de apel (*motivele recursului ordinar invocat fiind identice cu cele din cererea de apel*), asupra cărora instanțele de fond la acest capitol s-au expus just și întemeiat.

Mai mult ca atât, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În acest context, potrivit prevederilor art.432 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs concluzionează că temeiurile de casare invocate de către recurent și prevăzute de art.427 alin.(1), pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit aplicabilitatea la caz, întrucât decizia atacată este legală și întemeiată, iar recursul este neîntemeiat, urmând a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2), pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul *Cazacu Dumitru* în numele inculpatului Capbătut Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 septembrie 2021, în cauza penală în privința lui **Capbătut Nicolae XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **21 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena